

Australien 2002

28. nov. 2002.

Vi kørte ind til et udlejningsfirma og lejede en 4wd, så vi kunne komme til Fraser Island.

Da vi skulle have købt ind først og have tilladelse til at køre og bo på øen, tog vi færgen over til Fraser Island kl. 15.30. Vi kørte op til Lake McKenzie.

Fraser Island er verdens største sandø, 123 km lang og 15 km bred. Selvom det er en sandø, er der både regnskov, almindelig skov, eucalyptus skov og mangrove skov. Det er utroligt at så mange planter kan vokse i det rene sand.

På Fraser Island er der også en del ferskvandssøer. Lake McKenzie er en nærmest krystalklar en. Man kan se til bunden af søen selv ude på over 10 meters dybde.

De er nærmest helt hysteriske med hensyn til dingoer på øen. Mette og Lars må ikke gå nogle steder uden at følges med en voksen. De må ikke engang gå fra teltet ned på toilet alene. Alt skal pakkes i bilen, dvs. ALT - mad, affald, sko, service, teltposer osv., så man ikke frister dingoerne. Vi så nu kun nogle myg.

29. nov. 2002.

Så er det med at komme tidligt op, så vi kan komme ud og køre 4wd. På Fraser Island er der nemlig ingen veje, kun 4wd-spor at køre i, og de fleste er to-vejs, dvs. man kan møde modkørende. Hvis man gør det, så er det med at finde et sted at komme forbi hinanden.

Den længste "vej" på øen, er på stranden på østkysten. Her kan man køre fra sydspidsen og op til Indian Head, ca. 30 km fra nordspidsen. Dog er man afhængig af tidevandet. Det er bedst ikke at køre to timer før og efter højvande. Selvfølgelig med mindre man gerne vil hænge fast i sandet.

Vi kørte til østkysten og op til Indian Head. Da vi havde set flere sætte sig fast, når de forsøgte at komme ind til Champagne pools, lov vi være med at forsøge.

Oppe fra Indian Head så vi en del skildpadder. Vi så også en haj og en rok deroppe fra.

Vi kørte tilbage langs kysten og holdt rest ved Dundubara lejrpladsen, et par timer før højvande. Vi slappede af ved havet, før vi gik en lille tur op til Wungul Sandblow, en stor sandkasse.

Man må ikke bade i havet pga. strøm, bølger og hajer. Hvad der er farligst ved jeg ikke, men vi holdt os til stranden.

Vi så en dingo på campingpladsen om aftenen.

30. nov. 2002.

Igen stod vi tidligt op og spiste de sidste pandekager til morgenmad. Utroligt hvad der kan få Mette og Lars ud af soveposerne.

Vi kørte op til Lake Allom. Det var tæt på at vi hang fast et par gange, men Nielsen lukkede lidt mere luft ud af hjulene, så det gik.

I Lake Allom fik vi vores formiddagsdukkert, efter først at have hilst på en goanna.

Vi kørte tilbage til kysten og sydpå igen. Vi kiggede på de seværdigheder, der var langs med kysten, bortset fra et gammelt skibsvrag. Det gad vi ikke spille film eller tid på. En bunke rustent jern lignede det.

Vi gik en tur op til Lake Wabby og gik en dukkert i det dejlige vand. Skønt efter 45 min. travetur. Vi spiste vores frokost ved søen, før vi gik tilbage til bilen.

Vi kørte tværs over øen, eller rettere hoppede og sejlede retur til Hervey Bay.

Vi fik byttet tilbage til Falcon igen, og camperede i byen.